

LUDAS MATYI



a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik vasárnap.
Ára 3 hóra
1 frt, 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz. alá
küldendő.

Pest, február 14.
1869.
7. szám.

Gyűjtőknek
öt előfizető
után
tiszttelepeldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat
mely Luda s Matyi-nak var
szánva.

K o r t e s d a l o k.

A miskolczi ellenzék kortes dala.

Szent a haza! szent a szava . . .
Mi előttünk mindenkor,
Nem igazi, kores magyar az,
Ki honával nem gondel.
Baloldalon van a szivünk és elvünk . .
Kun János és Mocsáry lesz követünk.

Él az isten a ki nem hágy
Szent ügyünkért csüggedni,
Követünknek azt választjuk . . .
Ki jogunkat védendi.
Mégvédi májd Mocsáry és Kun János!
Éljenek hát, kiáltja Miskolcz város.

Negyvennyolczat irt mind a két
Követünk zászlójára,

A ki igaz magyar, nem kores . .
Ide térjen alája;
A kert is csak akkor szép, ha virágos —
Éljen tehát Mocsáry! és Kun János!

A kecskeméti baloldali választók dala.

(Török Bálint híres nótájára.)

Köcskeméti baloldali polgárok!
Olyak vagyunk, minők a jó huszárok!
Ha karddal nem, — de voksunkkal harczolunk.
Bagi Lajos s Kiss Miklóstra szavazunk.

Ha ily követjeink lesznek jövőre . .
Biztosítjuk jogainkat előre —
S a Deákpárt átkothozó tusája
Maga magát beöli a Dunába.

Fogjunk kezét azért mostan barátim —
Vivjunk csatát . . elvcsatát a jobbpártin,
Szabadságunk úgy lesz üdvös és tartós:
Ha követünk **Bagi Lajos! Kiss Miklós!**

Félre tehát mostan Szabó Vincze párt!
Hogy deákokká lettetek csak ez bánt,
A deákpárt hite s szive zavaros . . .
Kis Miklós kell nekünk és **Bagi Lajos!**

A halmi kerület baloldali választóinak nótája:

Ad notam: Zavaros a Tisza vize nem tiszta.

Még azt mondják Ugocsa non coronát . . .
Hej dehogy nem, azt a Deák angyalát.
Megmutatjuk annak a kvótás pártnak . . .
Hogy belőlünk pesovicsot nem gyártnak.

Jobboldalit akarnak reánk tolnyi —
Nekünk pedig nem kell más mint **Rátonyi!**
Negyvenyolezas az ő elve igazán —
Szóval tettel segíteni kész a hazán,

Kossuth Lajos édes apánk azt írja:
Voksunkat rá adhatjuk Rátonyira;
Nem is választ mást a halmi kerület . . .
Mi tőlünk a jobboldali elülhet.

Kedvünk azért tulipiros virágos . . .
Mert követünk leszen **Rátonyi János!**
Éljen tehát Rátonyi mint követünk . . .
Kit egy szívvvel egy lélekkel követünk

Apró jelenetek*)

A közösügyes bohózatból.

I. JELENET.

Színhely: Budapest, Wenckheim teremében.

Bélep Ráth Károly nagy tekerescsel a kezében és örömtől sugárzó arczeval.)

Wenckheim. Hát mi jót hoz az én hü Ráthom?

Ráth. Nagyon jót, excellentiás uram, kezemben van a corpus delicti.

*) Mutatvány Helfy Ignácznak „Magyar-magyar“-jából, mely h voaként 2 füzetben Turinban jelenik meg. Előfizetési ára 24 füzetre 4 ft. 12 füzetre 2 ft. Az előfizetési pénzeket a megrendelők könyvbbségére szerkesztéségünk is elfogadja.

Wenckheim. Micsoda?

Ráth. Kossuth levele a Magyar Ujságban.

Wenckheim. Az bizony fatális egy dolog, különösen most a választások alatt.

Ráth. Bocsánat, excellentiás uram, én pompás dolognak találok; egy csapással két legyet ittünk — sequestráljuk a lapot és Bőszörményi szállására küldjük Irányit.

Wenckheim. Hej veszedelmes experimentum e pillanatban. Jobb elébb meghallgatnom a „bölc“ szavát. Jöjjön ön vissza egy fél óra múlva.

II. JELENET.

D e á k s z á l l á s á n .

Deák. Isten bozott báró öcsém!

Wenckheim. Bizony ezuttal nem az isten, hanem hát megint az a nyughatatlan turini agitator hozott ide. Nem tudom mittevő legyek újabb levelével. Sequestráljam e, félek hogy ez által újabb fegyvert nyújtok az ellenzék kezébe épen most a választások alkalmával. Ne sequestráljam? akkor e levél ezer meg ezer példányban fog keringeni a választók között, a kik még azt is képesek rámondani: bizony szent igaz a mi e levélben van. Mi lenne az ön bölc tanácsa?

Deák. Hm! . . . már bizony ez így is amogy is komoly baj . . . (ezután gondolatokba merül a bölc s bekövetkezik 3 1/2 percnyi mély és méla csend . . . végre szende mosoly ajaka körül . . .)

Wenckheim. Meg van? . . . óh bölcsek bölcse?

Deák. Meg öcsém. Van egy keleti mondás mely így hangzik: Beszélni ezüst, hallgatni arany. És pedig a példabeszédekben nyilatkozik a népek bölcseége; tartsuk magunkat ehhez. Ha perbe fogjátok Irányit, hihető hogy ő meg nem betegszik miszerint őt is in contumaciam convincáltassátok; hanem eléáll majd és az esküdtzék előtt constatirozza a Kossuth által mondott átkozott igazságokat, már pedig ezeket sem Ráth Károly sem bárki nálnál ráthabb is megezáfolni nem bírja. Azért legjobb e levelet szépen elhallgatni — kormányilag, ráthilag és naplóilag — mindenféleképen.

Wenckheim. Legyen meg a te akaratod, oh bölc.

III. JELENET.

Wenckheim kabinetjében.

Ráth (lázás türelmetlenséggel) Hát miként hangzott a bölc szava?

Wenckheim (Kenetes hangon) „Beszélni ezüst hallgatni arany.“ A turini levelet elkell hallgatni — vigye meg azonnal e rendeletet L á g y Z s i g á n a k i s .

Ráth. Hallgatni! de így hát . . .

Wenckheim. Csitt! a bölc szólott; nincs appellatio! —

Ráth. (Kedvetlenül elhagyva a miniszter kabinetjét) Teringettét! ilyen szép alkalmat elszalasztani! No de se baj; a bölcsnek meg vannak a maga keleti mondásai, nekem is van egy német közmondásom: — Kommt Zeit, kommt Ráth... (Károly)!*

(A kárpit legördül.)

Eredeti levelek.

VI.

A zalavármegyei cigányok petitiója Ludas Matyihoz.

Nagyzsákos és fűfü tisztelendő ujszágró uraság!



Csókoljuk a kezsit lábát, vigye fel és trombitálja ki kérjük sipen est a mi levelünket, hűd tudja meg azs egész világ — hogy mi izz ilünk. Ti pedig rajkók . . te te siletett új magyar ivadék! hányd azst a csigánykereket, állj tótágost örömdöbe, mert a mit mondani akarunk hetedhét orságra söllö.

Hanem had huzsa el a banda elösör est la:

Zalából jövök hozzátok, és ime nagy jó hirt mondok Nagy örömet most hirdetek, melyen örvendez szivetek.

Hát halljátok meg:

Megtörtént azs a mit a sent dádék vártak . . .

A régi vajdátok a mit óhajtottak . . .

A miről jóslóink jövendőt mondtok

Suttomba söllottak . . .

Mi történt hát na . . . hát Zsala vármegye Tapolcsa kerülete Csigányt választott . . . virünket azs orságygyülésre a kipünk mutatójának, a kit azs ur isten sok évekig serencsésen éltessen. De áldja meg azs kis Jézsus még a választókat is a fejüktől fogva a sarkokig és a sarkuktól fogva a kis ujjának a körömfeketéjéig a kik nem nézsis a nemzetséget hogy csigány . . . de magyar csigány nem ustrák csigány mint a Herkó Pali a Gyulai Andris vicse-

káplárja a hunvigy regementben, a ki feltolakodott onnan a jobboldalról.

Czigány Károly képviselőnket tehát alólirtak egy sírvel egy lélekkel elismerjük, mert a vér a vért meg nem tagadhatja, hanem a nemzetség réséről némely sabályokat írunk elébe.

1. A jelenlévő pártok között egyikhe se tartozsék, hanem legyen ü a legesleges legselső baloldali . . . ott is Madarástól három mérföldre foglaljon helyet arra Buda kesi felől la.

2. Kötelességivé tessük, hogy kirje meg a nemzsetes ministeriumot, hogy nekünk is szabad legyen, mint az oláhoknak csehmuzsikásoknak és tótoknak nyelvünket nem csák magunk közsött hanem azs orságygyülésen is hasnálni.

3. Még József császár idejéből egy alázsatos esedezésünk feksik a sok irkafirkák köst oda fel Bicsben . . nevezsetesen, mikor oláhcsigány véreink házsbanni lakásra kényseritettek, ast kértik a fejedelemtül: engedtessek meg nekik, a házs közsepén sátort építeni. Erré mindez ideig válas nem érkezett, tehát esközsölje ki a kezesügyes ministertül, hogy hadd érkezék le az a kegyes engedély, mert a segény atyafiak maig is vagy azs ég alatti vagy a föld alatti palotáikba laknak.

4. Hogy ne kénserittsenek mindig csak Kosuth marsot — Rákócsi indulót játszani — hadd huzzunk már egyszer egy Deák indulót is . . a melyiken a jobboldaliak úgy megindulnának, hogy a világ végeig akár meg se álnának.

Egyébbiránt még a többi utasítást majd csak ezután fogjuk adni a Karinak. Ugy hissisük hogy más helyekről sem maradnak el a nemzsetségünkbeli atyafiak.

Kiadtuk jelen örömmnyilatkozatunkat Czigány Réten a farsang után 1869.

Karikós Palkó, primás. **Adél Józsi**, az öreg kontrás. **Brisári Miska**, nagy brugós. **Tokjó Jancsi**, violinos, **Ringyom Laczi**, kis bőgős. **Csicseri Bandi**, cimbalmos. **Prikó Tamás**, klarinétos. **Bazalai Anti**, pikulás. **Csóva Pali**, 2-ik kontrás. **Feneszer Kari**, flótás. **Berbecs Gabi**, tillinkós. **Mucsik Misa**, tamburás, mindnyájan azs első bandából.

* El is jött Bösörményihez febr. 9 én új sajtóperrel.



Gazdasszony : Én nem tom mi az isten csodája lelte ezt a pulykát meg ezt a bóbítás tyukot. Ezek még a mult évben elkotlottak és még sem akarnak köteni, ugyan nem zápult e meg alattok a tojás?

Pattantyúk.

Azt mondják, hogy a . . . miniszterelnök nagy ellensége Madarásznak ?

De hogy a . . . dehogya a . . . sőt elvtársa ! hiszen lám Sátoralja Ujhelyen saját választói előtt ő is csak ma da rászott.

Az Esti Lap-unak még nem láttam olyan számát, melyben, valahányszor a baloldalról szólott, elő ne fordult volna benne ez a kifejezés „undorító.”

Én tehát a mondó vagyok, hogy az Esti lapot ezen nagy becsülettudásért legjobb len elnevezni **undorító** nak valamint hogy az is.

II Bőjti kép.



Ez is paritás?

Ilyen parításban állunk mi is Ausztriával.

A reixrát is készen van a honvédelmi törvényekkel. A miniszteri javaslatban az állott, hogy „a honvédség kivételesen a határokon kívül is alkalmazható.”

Erre az ellenzék nem állt rá, hanem oda módosította hogy: csak háboru esetében.”

Hát ugyan mire alkalmaznák a honvédsereget béke idején a határokon kívül?

Talán bizony gyalogpostának?

Honvédeink felszerelését is osztrák vállalkozók kapják hát . . . s a magyarországi mesterembereknek pedig koppanik a szeme.

No bizony . . . hiszen csak nem is lehet azt kívánni, hogy a szegény mester ember fizesse is . . . meg csinálja is. A dualismus elve azt hozza magával ugyi Deák uram! hogy egyik tartomány fizessen . . . a másik meg zsebeljen?

1600 § !!!ból áll az új perrendtartási törvény.
Csak?

Na most már nem csak a jó pap tanul holtig, hanem még a jó fiskális is.

No ha a kormánypárt így folytatja egész a választások befejezéseig az etetést és itatást, mint a hogy elkezdé épen ötöd fél millió forintot fog elkölteni.

És ha minden jobboldali követ annyi bort reszkiroz mint Bartal a pinczehelyi választókerületben, épen kétszáz hatvan ezer akó bort fog a Deákpárt aciz nélkül elfogyasztani.

Ez aztán a „józan többség!” és a „józan párt!”

A paksi kerületi jobboldali képviselőjelölt a baloldaliak nagy számmal bevonulását szemlélvén rejtekhelelyéből Duna-Földváron . . így kiálta fel:

„Tizenhét ezer forintot akartam reszkirozni, hogy követ lehessenek, de most úgy látom, hogy a h . . . i pusztám is utánna megy.”

Jó lesz biz a valamelyik emanczipált polgártársnak. Hát aztán nem huzzuk-e a rövidebbet még így is Kurczuram?

A dunaföldvári casinó elhatározta hogy a Hirmondó című lap helyett egy hasznosabb lapra prenumerál a prenumeráltak is a Borsszem Jankóra . .

No ezek is eben gubát cseréltek.

A kormánylapok azon aggódnak, hogy ha még is többségre jut a baloldal, mi lesz a jobboldali nagy hazafiakból?

Már mondogatják is úgy négyszemközt, hogy majd bele olvadnak a kormánypártba ismét. mint ő beléjük Majláth Senyey & Comp. osztán jók lesznek az ország szekerére kerékkötőnek.

Mi pedig abban a hitben élünk hogy bele olvadnak a feledés homájába.

Baranya megyében, a hol most a harmadik választókerület fogja Kossuthot megválasztani a fama szerint 60 ezer frtot szánt a kormány korteskedésre. Aligha nincs valami igaz benne, mert a józan többség irtóztatóan iszik és itat.

Bizony pedig aligha biztosabban nem számíthatna a kormánypárt diadalra, ha azt a 60 ezer frtot az adóból engedné el Baranyának. Így majd megivódik a sok bor, aztán még se lesz v o k s . . hanem csak majd futts!

Ivánka felhívja a volt honvédtiszteket, hogy az új honvédelembe minél számosabban lépjenek be.

Ugyan kinek lenne kedve
Ily életre erőltetve?

Deák Ferencz kortes-jeremiádja.

Egy szál bögön elkvótazza Kamásli Másli.

Talpra magyar! hi a hasad!

Tömjed a mig ki nem hasad.

Csak előre . . foly a löre!

Döre, ki nem huz belőle.

Pénzt nem kóstál . . potya ládd azt . .

Csak a jobboldalit válaszd;

Pecsovicsra ad a voksod,

Képviselődnek küldj oxot.

Kvóta, fináncz, osztrákhonvéd:

Majd kikerül valahonnét, —

Hasát kiki jól megtöltse . . .

Aztán éljen . . . a hon bölcse!

Katangkóró levelek

LUDAS MATYIHOZ.

Adj isten jó napot édes kedves druzsám!

Régen láttuk egymást! emlékezel reám?

Hogy ne emlékeznél azon hü barátira . .

Ki teknődben szapult!? — úgy lát-zik hiába

Mindegy! azért ugy-e nem kötjük fel magunk?

— Várjuk türe!emmel, mig jön a mi napunk —

S addig is, kiket kell, mosogassuk biz ott,

Különbén megeszi maholnap a piszok.

Ámbár, én megvallom, tartok kicsit tőle

Nagyon vastag leszen némelyeknek bőre . .

— — — — —
Hej! a mit most élünk különös egy világ.

Télen által is im mennyi a mákvirág?

(Lásd az Esti Lapot, meg a Borsszem Jankót,

— S mint Karakán hívja — a hazug Hirdongót.)

Hát egy miniszternek nincsen egyéb dolga:

Minthogy virág helyett csak a gazt ápolja?

— — — — —
„A muszkavezetők!” „a nemzet nadályi!”

Legalább így látom őket titulálni . . .

Kik lehetnek ezek? és vajjon mifélek?

Hogy még egyre szopják a jó magyar vérért?

Hogy éhező szánkából — táplálni ezeket —

Oda kelljen adnunk! a falat kenyeret?

„Szegény vagyok! de ha így kellene élnem
Mint ezen uraknak! — megölné a szégyen . . .

— — — — —
Olvastam azt is, hogy a nagyszáju Beszét
Főfinanczézát tette a sok bolond beszéd . . .
Ej! hagyjuk el! erre még gondolni sem kell,
Teremtő szent atyám! milyen némely ember!
„Folytathatnám még de fáradt vagyok nagyon,
A szapulást tehát most máskorra hagyom.

SZAPULÓ MATYI.

Adomák.

Akasztani vitték a cigányt s midőn a tett-
helyen voltak s a mester elővette a kötelet, hogy
nyakára tegye, így kiáltott fel a moré:

Juj huhér uram! csak a nyakamba ne tessik
fenni ast a kötelet, mert bizony isten megful-
ladok.“

— — — — —
Az sz—i apáca klastromban vizsgálat volt.
A püspök azt kérdé egy kis leánytól:

„Kik a te felebarátaid?“

— Minden ember — felelé a kis leány.

„Hát az felebarátod — kérdé a püspök —
a ki téged hátulról a gödörbe lök.

— Nem. —

„Hát ki a felebarátod?“

— A ki elől lök a gödörbe — felelé a
kis lány zavartan.

— — — — —
Haza érkezett a Deákpárti képviselő s kö-
tötte magát nagyban a választókra; mikor aztán
elvégezte öndicsériáit, azt kérdé választóitól:

„Nos hát meg vannak-e önök ve-
lem elégedve?“

— Tökéletesen meg, — válaszolák a hall-
gatók.

„Hát megfognak-e újra választani polgár-
társak?“

— Már hiszen kérem alássan — felelé az
öreg biró — a mivel az ember tökéletesen meg
van elégedve, abból nem szokott több-
bet kívánni.

A deákpárti kortesek mult héten Mohácson
a „Kereszt“ vendéglőben 12 akó bort itattak meg
a becsődített falusi előljárókkal. A kupaktanács-
beliek aztán úgy le itták magukat, hogy egészen
megfelejtkeztek a követjelölt éljenzéséről. A fő-
kortes figyelmeztetni akarván őket — kérdé fenn-
hangon:

„Na hát atyafia k ki az éljen?“

— Erre elkezdenek az atyafia k torkuk sza-
kadtaból kiabálni a kortes keserűségére: „éljen
Kossuth!

Lám, még is csak borban van hát az
igazság!

— — — — —
Nagybátya és unokaöcs erősen udvaroltak
egy hölgynek.

A nagybátya, bár előhaladott koru volt,
előnyben látszott lenni a himlöhelyes öcs
felett

Ez nagyon boszantotta a fiatal embert, hogy
tehát kiüsse kedves bátyját a nyeregből, így kiál-
tott fel éveire czélozva:

„Bátyámat is sok eső verte már!

De ez egészen nyugodtan felelé:

— Vert bizony engem édes öcsém! de té-
ged még csak a ragya!

Emlékirat

oly jobboldali népképviselő albumába, ki a közösügy
védelmezéseért hivatalba jutott.

Mint mikor a játszó gyermek
Kártyavárat rak fel,
Akként örülsz, hogy fenáll a
Közösügyes Babel.

Ámde az alkotmányzürnek
E rémes Bábéle!
Addig áll csak, mig a nemzet
Kiáltja: „le vele!“

És akkor ismét mint gyermek
Sirsz a romok alatt,
De csak azért mivel szádból
„Kiesett a falat.“

PAPIRRÁGÓ.

Tökszem Jankóhoz.

Piszkolsz te piszok! moeskolsz te mocsok!
Rontani véled lapomat, s hitelem;
Ámde csalódotl jakhez! Matyinak
Földjén trágya . . . bolond nyavalyád.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.



Mihály. Na szomszéd most találta ki a Deák párt, hogy miképen kell biztos többségre korteskedni; így aligha többségben nem lesz.

Iczik. Hogy hogy Mihály gazda?

Mihály. Hát úgy, hogy eddig csak etetett és itatott most már meg

ruházza . . . gunyával is ellátja a választókat, épen most hallom, hogy Sáros-Patakon egy voks ára Lónyay Gáborra egy pár csizma és egy guba

Iczik. Sáros Patakhun hát e szerint nem eben gobát hanem gobán elvet cserélnek

Mihály. Hát hogy áll már a Gorove miniszter pártja a Terézvárosban szomszéd?

Iczik. Wie steht . . . hallja khend? nem áll már az, hanem aluszik. Thodja khend rászedte Guruve orat a fűkhurtese egy zsidó marhakupezcz?

Mihály. Mi a lelke marha kupezcz?

Iczik. Az ám hallja khend. Hát a mint beszélük ti excellentiája ezerütszáz furintut adutt egy izraelitho khurtesnek, hogy azon traktálgassa az emancipált ojpulgártársakat a khik mellette fognak szavazni. . . . A khurtes pedig csakh képzelje khend mindig a Júkaistákat traktáltha . . . s így a miniszther orpénzén éljenezthék a Herr von Júkait . . . Ezt meghodta ti excellentiája s khüvetelte vissza az ezerütszáz fuhrinthut — de bizony már nem vult thübb csakh száz furint.

Mihály. No még az is jó hogy veszett fajszenek legálább a nyele fordult meg. Hát oszt igaz volna-e szomszéd!

Iczik. Én hallja khend nem álluk jut értho . . . thodja khend azt a példabeszédet . . . nem zűrűg a falevel ha a szél nem fojja.

Ludas Matyi gyorspostája.

Kamásli Máslnak. Csak ide vele minél többel, nem tesszük a kosárba el.

A petneházi olvasóköri részére még január 10-én előtettünk az Igazmondóra.

H. Józsefnek N.-Körösre. A kortesdaloknak, ha azt akarja a költő, hogy azok a nép szívéhez szóljanak és megmaradjanak, sem erőltetteknek sem cikornyásoknak nem szabad lenni; hanem a nép életéből merítve és annak gondolkodás módját kell hiven visszatükröznie. Ezek a beküldött dalban nincsennek meg.

H. . . Viotornak. Nagyon szívesen vettük volna a „Deák induló“-t annak idejében, most már óság lenne a Matyiban . . . átküldtük tehát a Pesti Napló számára vezércikknek.

Megrendelhető:

Ludas Matyi naptára 1869-re

minden naptárak közt a legváltozatosabb
tartalommal és legtöbb képekkel.

➔ **Ára 1 forint.** ➔

bérmentve küldve 1 frt 20 kr

BEM APÓ

vagy

a szebeni csata 1849-ben.

Történeti gyönyörű kép.

Megrendelési ára 1 ft, bérmentve küldve 1 ft. 20.

KOSSUTH LAJOS

örökbecsü levelei.

Második kiadás ára 50 kr.

A kiadó-hivatal

Városháztér 6. szám alatt